

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 23.

Indult Bétsből, Kedden, Mártzius' 22-dikén, 1831.

Lengyel Ország.

A' Prága és Grochow között Febr. 24-ik 's 25-ik napjain esett nagy ütközetről a' Lengyel Status-Ujság a' következő leírást adja: „Az ellenség a' Febr. 19- 's 20-iki ütközet után, megtartván erős fekvését az erdő-ségben, új Seregeket vont magához vesztesége által meggyengített táborának segítségére; a' lengyel tábor ellenben a' sík mezőségekben, mellyet vitézsége által nyert, bivakirozott. — 24-ikben egy új Orosz Sereg, jöven Sierockból, Schakofskoi Hertzeg vezérlése alatt nagy erővel megtámadta a' mi bal szárnyunkat Malachovski és Jankovski Generálok alatt, és elfoglalta Bialolenka faluját. Estve felé General Krukovieczki, ki a' bal szárnyat kommandírozta, segítségekre megjelent; a' hartz késő estig tartott, a' sokkal nagyobb számú ellenséget megállítottuk. Másnap 25-ikben General Rosen és General Pahlen Seregei, Feldmarsal Diebits kommandója alatt, és temérdek sok ágyúktól segítettve, megtámadták a' mi bal szárnyunkat, mellyet General Chlopiczki vezérlett. E' szárnynak jobbán General Szembek, balján General Skrzyneczki állott, és hátul a' tartalék lovasság Uminski és Lubienski Generalok alatt. A' hartz-linea homloka előtt General Rohland egyik erdőskét elfoglalva tartott. Virradta

előtt Szembek és Skrzyneczki Generalok, hogy az ellenség hatalmas Artilleriájának erejét tartoztathassák, Batteriákat félölnyivel megmagosították. Az ellenség, rettenetes ágyútűznek védelme alatt, megtámadásának minden erejét az erdőnek vitte. General Roland két órai hartz után, kénytelennek látta magát Osztályjával vissza vonni és a' tartalék-seregekhez hátra menni. General Zymirski elvesztette egyik karját, melly sebében meg is holt. General Skrzyneczki Osztályja állott ekkor elő, Rohland helyébe. General Chlopiczki parantsolta, hogy az Orosz nagy erőtől az erdőt vissza kell foglalni. General Skrzyneczki Osztalprendekeket formálván Brigadájából, 's nem gondolván az iszonyú ágyú-tűzzel, bévezette katonáit az erdőbe és véres viaskodás után elfoglalta az erdőnek egész bal részét; más felől General Chlopiczki, Milberg Granateros regementjével, mellyet személyesen vezérlett kinyomta az Oroszokat az erdőnek többi részéből is. — A' tsata mind inkább közönséges leve az egész lineában. Az ágyúkat, mellyeket a' hátra nyomott ellenségtől elfoglaltunk, beszegeztük. Így folyt az ütközet délutáni 2 óráig. General Chlopiczki alól 2 lovát ellőtték, harmadikszor lábát egy puskagolyóbis megsebesítette, 's tsak hamar azután egy gránát harmadikszor lóvát is ellötte. — Az

ellenség újra előnyomult tartalék - seregeivel. Számtalan ágyú menydörgött az egész lineában. Új Bataillonokat új Batteriákkal köldött elő Kavenczynnél, és az erdőt oldalról megkerülvén a' szárnyat békerítéssel fenyegette. Ennek kettős következése lett. Az erdőt megtartani nem lehetett, 's belőle katonáink hátra vonultak; de e' mellett — General Uminski minden iparkodásai mellett, nem lévén emberei kikkel a' jobb és bal szárny közt való hézakot betölthesse, a' Kavenczynnél előnyomuló ellenséget nem tudta feltartoztatni. Szembek és Skrzyncki Seregei a' vett parantszerént lassan, és egyszersmind hartzolva hátrálni elkezdettek. Az ellenség, megsalódván e' mozgás által, azt hitte, hogy a' győzedelmet hamar és egyszerre eldöntheti, ha az erdőnek két oldalainál álló Tartalék - Seregét (General Witt lovasságát) egy erős lovas-Artilleriától segítettve, reánk botsátja. De a' bal oldalon a' mi Artilleriánk gátot vetett a' lovasság előrohanásának; a' másik oldalon a' Vasasok és Uhlanusok tüzesen reánk estek ugyan, és be is vágtek hartzlineánkba, midőn őket Raketássainknak egy Batteriája, Kapitán Skalski alatt, előnyomulásokban feltartoztatta. Ezt a' pillantást legottan használták Szembek és Skrzyncki Generalok gyalogjaikkal, és Kiecki és Skarzynski Obersterek lovassaikkal. Minden oldalról reájok esvén az Orosz lovas regementekre, tetemes veszteséggel vissza verték. — Estve lett; az ellenség felhagyott a' további megtámadással, és a' napot egy közönséges nagy ágyúzással bérekesztette. Végre az ágyúk is elhalgattak. Seregeink Praga előtt megszállottak és az éjtszakát ott töltötték volna, ha a' Fővezér, az időnek megnedvesedésénél fogva a' Visztulának kiengedését és a' bal partnak tellyes elvágattatásából való ve-

szedelmet tekintvén, parantsolatot nem adott volna, hogy a' tábor menjen által késedelmezés nélkül Varsóba. Az által jövetel akkor éjjel és másnap reggel megessett tellyes rendben, a' nélkül, hogy az ellenség azt háborgatni próbálta volna. A' veszteség részünkről igen érzékeny; holtakban és sebesebben 9000-re mégyen, kik között 6700-en a' Lazaretumokban fekszenek. Két ágyút elvesztettünk, de az ellenségtől hatot elnyertünk és 14-et beszegeztünk. — A' tábor itt áll Varsó alatt, és új tsatához készül.

Varsó Martz. 11-kén. (a' Burkus Status Ujságból) Az Orosz főhadi szállás tegnap Sienicaban volt. Feldmarsal Diebits, a' mint látszik Seregeinek tétovázó mozgásaiból, nagyon jól megakarja választani a' helyet, hol a' Visztulán táborával keresztül szálljon. — General Geismar tsendesesen Wiazovná nál fekszik 10,000 emberrel. Egy Sereg lengyel lovasság, melly annak a' környéknek megkémlelésére kiküldetett, vakmerően reáütött az Oroszokra, de azután kénytelen volt nem kis veszteséggel hátra vonulni. — A' hajó-hídat (Varsó és Prága között) tegnap, a' jégzajlásnak nagy megtolulása miatt, felkellett szedni. — Az Igazgatószék, a' Generalissimusnak ajánlására, Kamienski, Ruttie, a' két Skarczynski (Ambrus és Kazimir) és Kiczki Lajos Oberstereket Generalokká kinevezte. General Gróf Krasinski a' hadiministerséget le tette, helyében General Moravski lételett hadiministerré. —

General Dvernicky Lublinból Mart. 5-kéről írja, hogy ő Mart. 1 napján a' Visztulán keresztül menvén Pulavyból az Oroszokat kiverte, 's Markuszovnál két ágyújokat elvette. Az Oroszok (General Kreutz seregének előtsapatjából, General Kaver vezérlé-

se alatt) olly sietséggel futottak előtte ez utolsó városban, hogy a' piatzon és útszákön a' katonák a' lóról lehullanának és akképpen fogságba esnének. Mart. 4-kén elfoglalta Lublint is. (Lengyel hátszéli tudósítások szerént, az Oroszok későbbén Lublin és Pulawy városokat megint vissza foglalták.)

A' Varsói Status Ujságban a' „hívatatos tudósítások között, a' következő egy pár levelet olvassuk: „I.) Feldmarsal Gróf Diebits-Sabal-kanski levele Modlin vára Kommandansához Oberster Gróf Lodochovskihoz. — Oberster Ur! Az Isten, az igaz ügynek védelmezője a' győzedelmet az Orosz tsászári Seregeknek adta. A' Febr. 19-iki és 25-iki ütközeteknek megkelle fundálni annak bizonyos elhívését, hogy az Ő Felsége fegyverének előmenetelét új erőlködések fel nem tartóztathatják. A' Lengyel Seregek mérészen és vitézül hartzoltak, úgy hogy az méltó lett volna igasságosabb ügyhöz. Most hát már meg kellene tsillapodni vitéz felbuzdulásoknak, és elvégződni a' mérsárlásnak. A' vitézeknek, kik tsak kevéssel is ezelőtt az ellenséget, kivel most hartzolnak, polgártársaiknak nézték, jussok vagyon ennek a' testvérgyilkos háborúnak véget kívánni. — Oberster Ur! Én az Urat személyesen esmértem. Az Ur magára vonta figyelmét Lengyel Ország Viszsaállítójának, és annak a' Monarchának, ki thronusát és virtusait Örökségül vette. Tudom hogy az Ur egy Vitéz tiszt és magát mind betsület érzésével mind haza szeretetével megkülömbözteti. De ez a' Lengyel Ország, melyért kész az Ur utolsó tsepp vérét is kiontani, az Anarchia és a' háboru boldogtalan következéseinek prédájává lett Önn magok Seregei az Uraknak, rablással és pusztítással jelelték meg útjokat a' merre jártak. A' tsászári tábornak,

bár mi nagyon hozzá légyen is szoktatva a' fenyítékhez, minthogy mindenütt romlást talált, nevelni kellett a' gonosz állapotját a' lakosoknak. Ez elkerülhetetlen következése a' háborúnak. Ugyanez a' sors érje e' a' többi tartományokat is? — Ennyisok szerentsétlenségnek eltávoztatására, elég lészen visszatérni az Ő Felségéhez a' Tsászárhoz és Királyhoz tartozó hűsegre; elég lészen, megújítani az esküvéseket, mellyeket nem irtoztak megszegni, jól lehet azokat semmi fel nem oldhatja. — A' Tsászár és Király kegyelmet és feledékenységet ígért az el-ámítottaknak; sőt kiterjed nagylelkűsége a' bánkodó gonosztévőkre is. Ő Fge a' Tsászár méltóztatta hatalmának tellyességét nékem általadni; én tudni fogom az Ő nagylelkű és magas tzélzásait végre hajtani. — Bár tsak azért megtérnének, valakik hazájokat igazán szeretik, valakik érzik magokban, hogy annak még tehetnek egy hasznos szolgálatot — az Engedelmességre, melly őket nem fogja megbesteleníteni, mivel tagadhatatlan tartozás. — Az a' közönséges tisztelet, mellyben az Oberster Ur hazafiai előtt áll, és független helyheztetése, alkalmatosságot nyújt az Urnak egy nagy és nyereséges példa adására. Gondolkozhatik e' még Oberster Ur rajta, hogy hazájának e' fontos szolgálatot megtégye? Ha szemrehányást tenné is az Urnak valaki a' lázzadás tanítványi közzül, kimentí az Urat minden értelmes embereknek jóváhagyása és hazája mostani 's jövő nemzetségeinek áldása, minthogy abba meg fog térni a' béke, a' tsend és holdogság. Egy nemes és nagy léleknek ez a' méltóbb jutalom. Oberster Kiel Ő Tsászári Magosságának Cesarevits Nagy Hertzegnek Adjutánsa meg vagyon általam bízva, hogy mint béke-alkus e' levelet szolgálssa az Urnak kezébe. — Oberster Ur! Én tel-

lyességgel nem akarom rosszra tsábitni az Urat. Gazdaságot én az Urtól nem kívánnék. Hasonlóan nem akarok időt szabni, a' mi alatt nékem elhatározását Uraságod megjelentse. Gondolja megezt jól. A' betsület, a' hazájához és Monarchájához való kötelesség ki fogja szabni az Urnak; miképpen tselekedjék. — Bártsak megoszthatná vélem az Ur a' meggyőződést azon Viseletre nézve, melyet Lengyel Ország Magától vár azon fontos szolgálatra nézve, melyet nékie mutathat. Vitézsége és talentoma által az Ur ditsőiti hazáját, óh bár megmen-tené példája által az örvényből, melybe azt némelly megromlott polgárok buk-tatták. Annak van igazi bátorsága, ki legelsőben ellene meri magát szegezni a' forró fejűek veszettségének. — Bártsak minél előbb alkalmatosságot nyúj-tana Oberster Ur nékem reá, hogy méjj tiszteletemet megbizonyítsam. Milcsna Mart. 3-kán 1831. Diebits-

Sabalkanski.

II.) Válasz. — „Feldmarsal Ur! Minthogy Ö Tsászári Magosságának C e-sarevits Nagy Hertzegnek Adjutansa Oberster Kiel nem várakozhatott a' fe-leletre, melyet én írásban akarék ad-ni; vagyon szerentsém azt ma Főhad-nagy Szobieski által Feldmarsal Ur-nek elküldeni. Azon hódító szavak, mel-lyekkel Nagyságod engem, mint privát-embert, megtisztelt reám nézve igen hí-zelkedők; igyekezni fogok rajta 's va-gyon reménységem hozzá, hogy egy illy jeles hadivezérnek tiszteletét és jó véle-kedését további viseletemmel tellyes mér-tékben megérdemeljem. A' Modlini vár őrizetnek, mellynek Kommandánsa lenni szerentsém vagyon, lelkét és gon-dolkozását jól esmervén, nyílt szívvel bizonyossá tehetem Nagyságodat, hogy az, semmi tekintetben nem áll hátrább a' tábornál, mellynek Vitézségének az

igasságot megadni Nagyságod méltozta-tott. Jöllehet én nem vizsgálom Nagysá-god levelének foglalatját, és nem fejte-getem benne kiváltképpen azokat a' he-lyeket, mellyek a' nyertségről szólla-nak, a' miket az Orosz tsászári tábor 19-dikben és 25-dikben hiszi, hogy ki-vívott; mindazáltal meg kell vallanom, hogy minékünk okaink vagynak ama napoknak történeteit más szempontból tekinteni. De ha olyan volna is a' mi tá-borunknak állapotja, mint a' minémű-nek tetszik Nagyságodnak azt festeni, ha már nem tehetnénk is egyebet annál, hogy magunkal a' Nemzetiszabadság an-nyi ezer áldozatjainak számát neveljük: még akkor is kész lenne a' Modlini Várőrizet a' katonai készületet jó lé-lekkel megtartani, és polgári feláldo-zásának bizonyosságait adni tudni, meglé-vén felőle győzöttetve, hogy tsak ezen az úton tarthatja meg magának a' kö-zönséges tiszteletet, még Elnyomóinkét is, és tsak ezen az úton tehet eleget min-den népek Interestszéjének, kiknek óhaj-tásai és reménységei a' mi Vitéz felke-lésüükkel egyesítették. — Vagyon sze-rentsém Feldmarsal Urat köszönteni, és tisztelettel maradni Modlinban Mart. 5-dikén 1831.

Modlin várának Kommandánsa
Ingenieur - Oberster
Gróf Ledochovski.“

F r a n t z i a O r s z á g.

Páris Mart. 12-kén. „Nem igen találkozik ma két ember öszve Párisban — mondja a' Temps — a' nélkül, hogy ezzel a' kérdéssel ne köszöntenek egy-mást: „Mi lesz belőlünk?“ — Rö-videbben és jobban találva alig lehet a' Párisiaknak félbékételen és a' dolgoknak mostani állapotjával elégedetlen gondol-kozását festeni. Egyik (ki a' háborút

ohajtja) gyávanak és félénknek tartja a' Ministeriumot, másik (a' Bourbonisták között) erőszakoskodónak és templom-üldözőnek, harmadik (a' mérséklettek között, a' theoretizáló Tudományosok felekezetéből) nem jó principiumokból indultnak 's a' t. 's a' t. Elpártoltak a' Ministeriumtól még azok a' Journalok is, kik (p. o. Journal des Debats) eleinte védelmezői voltak. Arról — így szól ismét a' Temps — hogy így a' mint most állunk, nem maradhatunk, egy az értelem; de egyik egy, másik más eszközzel akar a' dolgon segíteni. Azok, kik a' bajnak okát a' vezér-principiumoknak rossz választásában hiszik lenni, Tudományos (Doctrinaire) Ministeriumot kívánnak (p. o. Hertzeg Decazes, Guizot, Broglie's a' t.); az az más szóval, theoretizáló férfiakat. De minékünk Ministerekre és nem Professoro k r a van szükségünk; nem Akademiát hanem Igazgatószéket kell állítanunk. — Mások megvetik a' halkal haladás módját, el akarnak szaggatni minden (Juliusnál régibb) köteleket, közönséges háborút és Európai zűrzavart ohajtának, hogy az új Chaosból új Világot teremtsenek; ezeknek excentricus férjfiak (p. o. Mauguin, Lamarque, Lafayette, Odillon, Barrot's a' t.) kellenének a' kormányra. Közép úton járnak e' két vélekedés között azok, kik practicus férjfiakat kívánnak az Igazgatószékhez, olyanokat, kik hivatalra termettek, nem szemlélődésből, hanem tapasztalásból merítették tudományjokat, és a' jövődöket helyesen ellátni értik.

Párisban Mart. 9-kén estve az Orosz Követ palotájánál egy kis néptsoport összegyűlvén, leste hogy valjon a' palota (a' Lengyeleken Febr. 25-kén vett győzedelemnek örömére, — a' mint híre volt) ki fog e' világositatva lenni. De

nem lett. Mindazáltal az ablakokat még is beverték, „boszszút a' Lengyelekért!” kiáltozván. A' lármára a' Nemzetigárdának egy tsapatja elősietett, és a' garázda embereket széljel oszlatta. — Mart. 10 kén délutáni 4 és 5 óra között mintegy 1500 (többnyire fiatal) emberekből álló sokaság a' Seine bal partján processiót járt. Háromszínű zászlót vittek magok előtt, hosszú fekete fátyollal beborítva, és ezt kiáltozták: „Tisztelet a' Vitéz lengyeleknek! Éljenek a' hazafiak! Félre a' Carlistákkal!” — Hasonló jelenés történt Mart. 11-kén a' Királyi palota piatzán. A' lármásoknak nagy része tanulókból és dologtalan mesterlegényekből állott; polgárokat vagy élemedett tisztas embereket közöttök látni nem lehetett. Egy mesterlegényt, midőn egy esmerőse kérdezné: mit keres itt? azt felelte: hogy ő a' Lengyeleket akarja megboszzúlni.

A' Messenger Mart. 12-kéről, e' dologról így emlékezik: „Ezek mellett a' harmadnap óta bennünket szomorító rendetlenségek mellett, abban találjuk megnyugtatót és vigasztalásunkat, hogy a' lakosoknak mérhetetlenül nagyobb számát és az egész polgárságot idegennek látjuk tőlök maradni. Mikor tegnapelőtt a' Juristák és egyéb tanulók mintegy 500-an, 's zászlót vivén magok előtt némelly külső városokat megjárának és a' lakosságot fellázasztani próbálnák; az emherek hidegen sőt boszszankodással nézték őket. Tegnap délután egy 2 vagy 3 száz főből álló tsoport a' Pantheonra rohanván, a' kapukat bétörte és onnét egy hármasszínű zászlót kiragadott. Ezzel a' zászlóval bejárták a' városnak több útszáit és piatzait, vad lármával és kiáltozásokkal, mellyeknek közöttök: „Háborút Austriával! Háborút az Oroszokkal! Éljenek a' Lengyelek!” leg-

inkább hallatszott. A' városi gárda előállván zászlójokat elvette, és 17-etközülök (a' Vezéreket) fogságba vitt, 's a' többieket elszélesztette.

Lafitte Ur a' Ministeri tanátsnak Elölülője és Finantz Minister resignatioját benyújtotta, és 11-dikben viszköltözött abba a' palotába, hol Ministerreléte előtt lakott. Az új Ministeriumnak formálását a' Király Perier Kazimir Urra bízta.

Egy Kir. Rendelés Mart. 10-kéről, 80,000 Rekrutákat (az 1830-iki Felírásból) a' rendes szolgálatba állittatni, és a' tábor Seregei közzé felosztatni parantsol.

A' Követek Házában Mart. 9-dikén d' Aulnay Ur szemére vetette a' Ministeriumnak, hogy a' „megosztásnak” szavát (mellyel Lafitte Ur egykori felindulásában a' Centrumot fenyegette) a' Constitutionnak és szokásnak ellenére a' Házban kimondotta. A' Ház sokat vesztett e' miatt tekintetéből, noha kiki (a' Követek közzül) érzi magában mitsoda szolgálatokat tett a' hazának, és just szerzett a' közönséges hálára. — E' szavaknál nagy katzagásra fakadt az Ujságírók Galleriája. A' Centrumok kiáltják: „E' kiállhatatlan. Ki velek! Ki velek! Hajtassa ki őket Elölülő Ur a' Galleriából.” Balról ismét mások: Hát megakarják e' az Urak a' nyilvánóságot fojtani? Az Elölülő komolyan monda, hogy néki kötelessége a' rendet feltartani és annál fogva a' Galleriát kitakaríttatni. Balról: A' rendet csak egy személy zavarta meg. Az Elölülő: Megvárom a' Journalista Uraknak hazafiúi és igasságos lelkétől, hogy kifogják mutatni a' rendzavaró személyt. A' Galleriáról: Nem, nem, mi mindnyájan megyünk vagy mindnyájan maradunk. Az Elölülő: Engem ne vádoljon sen-

ki, hogy a' Nyilvánóságot megakarom fojtani, de a' rendnek feltartása tisztemben áll. Meghívom azért egyik Quaestor Urat, menjen fel a' Galleriára, és tellyesitse parantsolatomat. — A' Quaestor (Villevesque Ur) fel menvén a' Galleriára, az a' személy, ki a' rendet megháborította elibe tért, 's néki Világosításokat adott. A' rend helyre állott. A' ház folytatta tanátskozását a' Választó-törvény utolsó tikkelyei felett, és végre az egészet 250 szóval (62 ellen) elfogadta.

Párisból Mart. 13-káról telegraph által tudósítás érkezett Strassburgba, azzal a' jelentéssel, hogy az új Ministerium ki vagyon nevezve. Tagjai ezek: Perier Casimir Belső-Minister és a' Tanátsnak Elölülője; — Báró Louis, Finantz Minister; — Barthe Ur Justitz-Minister és a' Statustanátsnak Elölülője; — Gróf Montalivet Egyházi dolgokra és Oskolákra ügyelő Minister; — Gróf d' Argout Kereskedésre és közönséges munkákra ügyelő Minister; — Admiral Rigny Tengeri Minister; — Marsal Soult Hadiminister; — Gróf Sebastiani Külső Minister.

Kitetszően tündöklük ez új Ministeriumban Perier Ur neve, kinek esméreres (mérséklett) gondolkozása erős gátot fog vetni korunknak kettős gonoszszai, az Anarchia és háborúszomja ellen. A' Külső Ministerség Gróf Sebastiani kezében megmaradt, kinek gondolkozása bizonyosan nem fog különbözni Perier Urétól. Uj tagok ketten vagynak, Báró Louis, ki a' Finantz Ministerséget már többször viselte, és Admiral Rigny. A' többi Ministerek tagjai voltak az Igazgatószeknek Lafitte Ur alatt is, és most csak hivalt tseréltek.

O l a s z O r s z á g.

Báró Frimont lovasság Generálja jelenti, hogy Pármát Martz. 13-dikán a' Ts. K. Sereg elfoglalta. E' végre Gen. Májor Hrabovszky Brigádája indíttatott meg Piacenzából, 's egyszersmind Báró D'Aspre Oberster parantsolatot vett, hogy Modenából kiindulván Reggion keresztül előre menjen, és segítségül legyen. Az Oberster olly pontosan és hirtelen teljesítette a' reá bízott dolgot, hogy Martz. 13-dikán reggeli 5 órakor már Pármában volt. Alig jelent meg Huszárjaink első száguldó tsa-patja, 's már a' revoluziós gyáva kormányzék rémülésbe esett, 's a' nemzeti gárda széllyelszaladt, 's így az Oberster minden ellentállás nélkül elfoglala a' várost. Gen. Hrabovszky Brigádája is megérkezett dél felé a' városba.

Báró Frimont a' Lombard-Velen-tzei Királyságban Vezér Generál a' következő Proclamatiot adta ki a' Parmaiakhoz, midőn ezen Hertzegségbe a' Ts. K. hadi sereg bément:

„Pármaiak! Ő Ts. K. Felsege az én legkegyelmesebb Uram, megkérésvén Ő Fels. Maria Ludovika Pármai Hertzeg Aszszony által, parantsolta nekem, hogy ezen Hertzegségbe, mellynek tsendességét a' gonosz fellázzadás, 's a' törvényes Fejedelemaszszony ellen való felkeles megháborította bójöjjenek.“

„Pármaiak! Piacenzából, a' hol Kegyelmes Fejedelemaszszonyok hiv alattvalói közt lakását vette, Ő Felsege a' Pármai Hertzegség eltévelyedett lakosaihoz parantsolatját már kiadta. Midőn a' Tsászári Seregek, Ő Felsege kíván-ságára határtokba bélépnek, ismét meg-újítja 's megerősíti Ő Felsege, a' mit Febr. 26-dikán kiadott Proclamatiojában sorsotokra nézve kimondott, 's azt vár-hatjátok Kegyelmetől ha kötelességtekre

viszszatértek, azt igazságos keménységé-től, ha gonosz megátalkodottságtokban megmaradtok.“

„Pármaiak! Hallgassátok meg Fejedelemaszszonytok szavát, és kövessé-tek a' hív Piacenzaiak példáját, kik az Ő Felsege örvendetes vissza térése nap-ját örömmel inneplették.“

„Az én kötelességem, a' midőn Ő Felsegének a' Fő Hertzegaszszonynak akaratját és a' Felseges Tsászárnak, az én Uramnak parantsolatját teljesítem az, hogy a' vezérségem alatt álló seregek kö-zött szoros rendet és fenyítéket tartsak. Ezt pontosan teljesítem is, és a' paran-tsolatom alá bízott sereget tudni fogom tzeljára vezérelni. Báró Frimont

Fővezér.“

Ő Felsege a' Pármai Hertzegné a' következő Proclamatiot hotsátotta Piacen-tzából Mártz. 12-kén: „Mi Maria Lu-dovika Tsász. Hertzegaszszony, Au-striai Fő Hertzegaszszony, Isten kegyel-méből Pármai, Piacenzai és Guastallai Hertzegné 'sa't. Azon szempillantásban, midőn Mi az Ég oltalma alatt, a' Fels. Austriai Tsászár a' Mi Fels. Atyánk se-regeinek segítségével a' tsendességet, a' törvényes rendet és hatalmunkat, mel-lyeket Párma és Guastala Hertzegségünk-ben egy gonosz pártoskodás megháborít-tott, ismét helyre állítjuk, hirdetjük, Febr. 26 dikai Proclamationk értelmével megegyezőleg, hogy mind azok a' ren-delések, mellyeket a' pártütők hatalmas-kodása a' Mi Statusainkban kiadott, ere-jekre nézve megsemmisítettnek. Bízván tehát kedves Alattvalóink hívségekben 's hozzánk ragaszkodásába, reményljük, hogy ők a' rendnek és törvényes Felső-ségünk helyre állításában Mi velünk együtt munkálódnak, és a' szabadító Se-regeket háládatosság érzéseivel fogadják.“

Meghallván Pármában az ideigvaló Kormányzék, Mártz. 9 dikén, hogy a'

Ts. K. Seregek közelítnek, kihirdette, hogy ő elozlott, 's futásban akar a szabadulását keresni; de a' kotsikat, melyekre felültek a' nép körül fogta ezt kiáltozván; halál az árulók fejekre! a' gyalázatosokra, kik a' veszedelem pillantásában akarnak minket elhagyni! Kényszerítették tehát a' Kormányzék palotába vissza menni, 's hogy szabadon bocsátassanak megígérni, hogy hivatalokat ismét folytatják. A' következő két napon rendkívül nagy volt a' zűrzavar 's a' kapuk bezárattak, nem azért, hogy a' várost oltalmazzák, hanem hogy a' revolutio fejei lovakra telessenek szert 's elfuthassanak.

N a g y B r i t a n n i a.

London Mart. 10-kén. Az Alsó Háznak Mart. 9-diki Ülésében a' Reform-Bill első ízben felolvastatott. A' másodszori felolvasásnak napját, (a' midőn majd el kell válnia a' dolognak) még nem tudják, de 15-ikbe vagy 21-ikbe várják. Az Oppositio erősen dolgozik benne, hogy a' reformatio javallatja keresztül ne menjen.

A' Külső Ministeri hivatalban Mart. 9-kén megint három órányi Conferentzia tartatott a' Belgiumi dolgok felett.

N é m e t a l f ö l d i K i r á l y s á g.

Bernhard Szász-Veimari Hertzeg Mart. 4-kén Luxemburg városába bémenvén, kihirdette egy Proclamatioiban, hogy Ötet Ő Fge Német al-

földnek Királyja a' Tartománynak főkormányozójává ki nevezte és Ő egy hónapot enged a' lakosoknak a' gondolkozásra, hogy (megváltván a' Belgáktól) visszeszertérjenek a' törvényes Fejedelem alá, ki nékiek atyai igazgatást ígér.

A' Brüsseli Courier jelenti, hogy a' Luxemburgi Követek Mart. 8-kán a' Regenshez felmentek, és tőle a' tartománynak védelmére (Bernhard Hertzeg ellen) fegyvert és katonát kértek. A' Regens azt mondta nekik, hogy ő minden rendelkezést meg fog tenni az Ország földe épségének feltartására. Sőt már azt is beszélnek, hogy Belgium bizonyosan megizente Hollandiának a' háborút.

P á p a B i r t o k a.

Róma Mart. 10-kén. A' pártosok, Sercognanivezérleése alatt, tegnapelőtt Rieti városa alatt megjelenven, a' várat és várost felkérlették, és azután (tagadó választ kapván) egésznap ágyúztatták. De sikertelenül; és Mart. 9-kén kénytelenek voltak 40 ember veszteséggel a' város alól eltávozni.

A' pénz folyamat Mártzius' 21-dikén;
közép árr:

| | |
|---|---------------------------------|
| A' Státus' 5p.Centes Obligázióji | 83 2/3 |
| Az 1820-béli sorsosok, | 155 1/5 |
| Az 1821-béli hasonlók, | 112 1/2 |
| Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji, | 42 1/4 for. keltek, mind Conv. |
| A' Bank-Aktziák keltek | 962 4/5 for.ton. Conv. Pénzben. |

A' mai postával küldjük Árva Vármegye Mappáját a' Budai, Bánhalmai, Egri, Kartzagi, Kassai, Miskoltzi, S. A. Ujhelyi, Tállyai, és Tokaji Tsomókban, a' szokott mód szerént, posta petsét alatt.